

KURJER WARSZAWSKI

ROK PIĘĆDZIESIĄTY TRZECI.

Prenumerata „Kur. Warsz.”
wynosi: w Warszawie rocznie
rs. 4 k. 80, półrocznie rs. 2 k. 40,
kwartalnie rs. 1 kopiejek 20, mie-
siecznie kop. 40; za odosłanie do
domu dopłaca się k. 5 na miesiąc.
Numer pojedynczy w Kan-
torze Redakcji kop. 5.
Redakcja otwarta od 11-ej
rano do 2-ej po południu.

Na prowincji i w Cesa-
rstwie wynosi rocznie rub. sr. 6,
(w tem mieści się już opłata po-
czątkowa za przysyłkę rs. 1 kop. 40,
oraz za opakowanie i Ekspedycję
rs. 1 kop. 80).

Prenumerata przyjmuje się ro-
cznie, półrocznie i kwartalnie.
Rekopisma nadsyłane do
Redakcji nie zwracają się.

Dziś Ś. Tomasza Kantuaryjskiego.
Wtorek: Ś. Eugeniusza B. i Dawida Kr.
Środa: Ś. Sylwestra Papieża.
Czwartek: Nowy Rok. Fulgencjusza B.

Wschód słońca o godzinie 8 min. 12
Zachód „ „ 3 55

Długość dnia godzin 7 min. 41.
Przybyło „ „ „ 3.

Piątek: Ś. Makarego Opata.
Sobota: Ś. Daniela M. i Genowefy P.
Niedziela: Ś. Tytusa i Grzegorza B.
Poniedziałek: Ś. Teles. P. i Emil P.

Adres Redakcji „Kurjera Warsz.”: PLAC TEATRALNY Nr 5, dom W. L. ZABŁOCKIEJ

— Wczoraj jako w uroczystość Młodzianków, czy-
taną była ewangelja u Mateusza 5-go w rozdziale
2-gim „O ucieczce do Egiptu i rzezi niewińców
w Betleem”, do której też słowo Boże głoszone w cza-
sie Summy zastosowaniem było.

— Jutro i pojutrze, to jest w ostatnie dwa dni koń-
czące rok stary, oraz we czwartek, jako w pierwszy
dzień Nowego Roku odbywać się będzie w kościołach
parafialnych: 5-go Aleksandra, na placu Trzech Krzy-
ży i Narodzenia N. M. P. na Lesznie, 40-to-godzinne
Nabożeństwo z wystawieniem Najświętszego Sakra-
mentu i kazaniami podczas Summy i na Nieszporach.

Zaś uroczystość zakończenia Starego Roku obcho-
dzoną będzie pojutrze, we środę, solennem Nabożeń-
stwem wieczornem z wystawieniem Najświętszego Sa-
kramentu, kazaniem i processją, w kościołach: 5-go
Franciszka przy ulicy Zakroczymskiej, 5-go Ducha
(wprost ulicy Mostowej) i 5-tej Anny obok gmachu
Wystawy Sztuk Pięknych.

— Wczoraj w kościele 5-go Józefa Oblubieńca
N. M. Panny na Krakowskim-Przedmieściu, obok
skweru, chór amatorów pod przewodnictwem p. Wła-
dysława Krogulskiego i przy towarzyszeniu na orga-
nach p. Dejczmiana, miejscowego organisty, wykonał
podczas Summy mszę G. Roguskiego, oraz hymn:
„Nunc dimittis” Spohra (duet na tenor i bass) „Ave
verum corpus” Mozarta i modlitwę Mandanicię (ter-
cet na 2 tenory i bass).

— Najjaśniejszy Pan, 10go grudnia, raczył przy-
mować Kuratora Warszawskiego Okręgu Naukowego,
Radcę Tajnego Wittego. (D. W.)

— Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj
Mikołajewicz Starszy, raczył powrócić z Berlina do St.
Petersburga 10go grudnia, o godzinie 8mej wiecz-
nem. (D. W.)

— Rząd Gubernjalny Petrokowski zawiadamia, że z powo-
du rozpocząć się mającego z dniem 11 (23) stycznia 1874
roku, losowania w okręgach Konskrypcyjnych Gubernji Pe-
trokowskiej, w celu dopełnienia poboru rekrutów, który na
zasadzie Najwyższego Manifestu z dnia 22 listopada 1873 ro-
ku, powinien być rozpoczętym 15 (27) stycznia, a skończo-
nym dnia 15 (27) lutego 1874 roku, każdy młody człowiek,
będący w kategorii i wieku poniżej wskazanym, niemający
zatwierdzonego przez Rząd Gubernjalny na rok 1874 wy-
łączenia od zaciągu wojskowego (za wyłączeniem tych, którzy
przebywają więcej jak jeden miesiąc w Warszawie i są tamże
zapisani do wykazów spisowych z niestałej ludności) obowią-
zany jest stawić się osobiście w terminie w miejscu stałego
zamieszkania, to jest tam, gdzie do ksiąg ludności stałej jest
zapisany, a to dla wyciągnięcia losu w właściwym Okręgu
Konskrypcyjnym, chociażby się znajdował za paszportem le-
galnym za obreębem swego zamieszkania w Cesarstwie lub za
zagranicą.

Każdy z niestawiających w terminie do losowania spisowy,
jeżeli nie zdoła prawnie usprawiedliwić powodów, swego nie-
stawiennictwa, pozbawiony będzie mogącego mu służyć tytu-
łu do uwolnienia od powinności zaciągowej, jako też i
prorogatywy przywiązanych do wyciągnięcia za niego losu,
gdyby podług takowego nie był wskazanym do oddania do
służby wojskowej.

Tłumaczenie się niewiadomością o ciąży obowiązku sta-
wiennictwa do losowania i nieotrzymaniem wezwania, na za-
danie uwagi zastęgiwać nie będzie i każdy taki niestawiający
spisowy, oddany zostanie do wojska na rachunek poboru.

Zbiegli zaś za granicę spisowi na zasadzie Najwyższego
Ukazu z dnia 25 kwietnia (6 maja) 1850 roku, oddani będą
pod Sąd, dla ukarania według art. 339 i 340 kod. kar. głów.
i poprawczych, w których przewidziana jest kara: na nie-
wracających do kraju w terminie przez Sąd oznaczonym,
na bezpowrotne wygnanie z kraju, a na wracających samo-
wolnie, zesłanie do Syberji na osiedlenie.

Do losowania stawić się powinni spisowi I i II kategorii
następującego wieku:

Chrześcijaństwo.

Z powiatu Bendzkiego 21 i 22-letni, to jest urodzeni
w 1852 i 1851 roku.

Z powiatów: Łaskiego, Łódzkiego, Noworadomskiego,
Petrokowskiego, Rawskiego, Brzezińskiego i Częstochowskie-
go, 21, 22 i 23 letni, to jest urodzeni w latach: 1852, 1851
i 1850.

Żydzi.

Z powiatów: Bendzkiego, Łaskiego i Petrokowskiego,
21, 22 i 23-letni to jest urodzeni w latach 1852, 1851 i
1850.

Z powiatów zaś Łódzkiego, Noworadomskiego, Raw-
skiego i Częstochowskiego, 21, 22, 23 i 24-letni to jest uro-
dzeni w latach 1852, 1851, 1850 i 1849.

Oprócz zaś wyżej wyszczególnionych spisowych, stawić
się również winni do losowania we wszystkich Powiatach
jeszcze i ci spisowi chociaż starsi wiekiem, którzy dla ja-
kich bądź przyczyn powinności rekruckiej dotąd nie wykonali.

—13934—

—d— Przysłowie powiada, że każdy początek jest
trudny. U nas jednak właściwie inaczej się dzieje.
Właśnie o początek najłatwiej i w pierwszej chwili
wszystko dobrze idzie, a dopiero później ogólne zaję-
cie ustaje i nareszcie rzecz nawet najlepsza upada.

Nie daleko nam szukać przykładu.

Przed kilku miesiącami staraniem ludzi dobrej woli
urządzone zostały odczyty dla rzemieślników. Na od-
czyty te urządzone z początku w Sali Resursy Obywa-
telskiej uczęszczały takie tłumy, że ich nawet obszer-
ne sale pomieścić nie mogły.

Przeniesiono je zatem do sali teatru Rappo.

Tu z początku słuchacze zajmowali wszystkie mie-
jsca, później zjawiali się tu i owdzie niezajęte ławki,
nareszcie obecnie, podczas drugiej serii odczytów, sala
zajęta była tylko w dwóch trzecich częściach. Wczo-
raj na przykład na odczyt p. Wincentego Niewia-
domskiego było tylko 400 osób.

Wprawdzie czas świetny a zatem obowiązkowo
libacyjny nie sprzyja odcytom, ale i to nie usprawie-
dliwia dwa razy więcej licznego zebrania niż dawniej.

Wczorajszy odczyt poświęcony był wykazaniu pier-
wiastku umysłowego u zwierząt.

W tym celu prelegent p. Niewiadomski przytaczał
liczne opisy i opowiadania naturalistów, dowodzące
istnienia u zwierząt oprócz tak zwanego instynktu
jeszcze i wiadomości nabytych, zdradzających myśl.

Przykładów tych nie brak w każdym dziełku o hi-
storji naturalnej a niemało ich też zebrał i podał
w świeżej swej pracy o instynktach zwierzęcych p. Le-
wandowski lekarz weterynaryj. Trzeba zatem było
tylko umiejętnie owe przykłady obrać i ułożyć w ca-
łość, któraby sama sobą wielce już zajęła słuchaczy.

Panu N. nie powiodło się to jednak ostatecznie.

W całym odczycie znać było jakąś ociężałość i brak
ciepła.

Opowiadania pana N. nie zajmowały słuchaczy
w tym stopniu, w jakim ich zająć były powinny, bo
między jednym a drugim faktem prelegent nie wyka-
zywał dość łączności, a samo opowiadanie nie było
ani barwnem ani zaciękawiającem.

Dodajmy, że styl prelegenta nie był dość popular-
nym przynajmniej dla sfery, dla której odczyt był
przeznaczony. Takich wyrażen naprzykład jak „pro-
ces myśli u niższej organizacji istot,” a podobnych sły-
szeliśmy nie mało, trzeba by strzedz się o ile można.

W ogóle p. Niewiadomski nie dość opracował obra-
ny przedmiot i nie zdradzał w obec niego zajęcia na-
wet ze swej strony.

Jest to tem dziwniejsze, że p. N. przed rokiem prze-
łożył na język polski, dużych rozmiarów dzieło p. n.
„Życie i obyczaje Zwierząt.” Potrzebował zatem od-
czytać tylko ciekawsze wyjątki z tego przekładu.

Wiadomości miejscowe.

— Oj te święta co one nam narobiły! Wprawdzie
mniej więcej co rok dzieje się to samo.

Zwykle bywa, że w poświęconym Kurjerze zdarzają
się niedostatki, które widnieją dopiero po wydrukowa-
niu pisma. Bo z błędem zawsze tak bywa. Pomimo
starannych korrekt i rewizji, najgrubsze błędy biją
dopiero wówczas w oczy kiedy Kurjer wychodzi z pod
prassy. Tak było i z sobotnim numerem naszego
pisma.

Wydrukowano tam w ogłoszeniach, że Sylwestrow-
ski bal w Harmonji rozpocznie się 31 grudnia b. r.
o godzinie 9tej z rana. Naturalnie miało być wieczorem.
Ale zecer nie dospał, ranek i wieczór złąły mu się
w jedno i oto następstwo. Dziś błąd poprawiamy,
życząc dobrego powodzenia tej zabawie, na którą o ile
nam wiadomo, spora liczba osób się wybiera.

— Siostry Laura i Matylda Herman, małoletnie
wirtuozki na skrzypcach, grały wczoraj blisko przez
dwie godziny w pustej prawie Sali Resursy obywa-
telskiej. Niewiadomo czy odstraszająca istotnie pogoda,
czy też nieufność do cudownych dzieci przyczyniły się
do tej powściągliwości publiki warszawskiej,—dość że
sala koncertowa smutny przedstawiała widok.

A smutek ten jeszcze więcej dawał się uczuć w o-
bec uśmiechniętych i jakby nieświadomych kłeski ma-
terjalnej twarzyczek koncertantek, które jasno, pogo-
dnie, spokojnie spoglądały na skąpą garstkę słu-
chaczy.

Pod tym względem siostry Herman nie mają nic
wspólnego ze zwykłym typem „cudownego dziecka,”
dreczonego nadmierną pracą, która żywi nieraz próż-
niaczą rodzinę,—wybladłego i naznaczonego piętnem
jakiegoś przedwczesnego rozkładu. Dziewczeta to
widocznie zdrowe i rozwijane muzycznie z ogłębnością,
niemniej jednak przedstawiające w stosunku do swe-
go wieku niepospolite zjawisko.

Program wczorajszego ich wystąpienia nie zawierał
utworów któreby wymagały nieprawdopodobnego ro-
zwoju umysłowego w młodzieńskich wirtuozkach;
składał się przeważnie z fantazji układanych na tema-
ta ze znanych oper w miarę urozmaicone warjami.
We wszystkich tych kompozycjach, obie siostry wyka-
zały czystość intonacji, zadziwiającą siłę i dźwięczność
tonu, technikę wybornie wyrobioną w granicach jakie
lata zakreślić musiały fizycznemu rozwinięciu ręki i
pewność siebie która im dzisiaj już wróży zupełne za-
panowanie nad instrumentem.

Przykroby nam było, gdybyśmy zdaniem naszym za-
klócić mieli spokój w rodzeństwie; sumiennie jednak
sprawozdawca każe wyznać, że młodsza Matylda (we-
dług afisza 9 i pół lat) dziś już prześcignęła starszą
siostrę, tak pod względem wyrobienia lewej ręki, jak
pod względem uczucia, które już w tej dziecinnej istot-
ce znakomicie rozbudzać się zaczyna. Ton pod smycz-
kiem Matyldy ma dźwięki do łez wzruszające, frazesy
znajomych wszystkim melodji brzmią tak prawdziwym
akcentem, iż niechce się wierzyć ażeby je dziesięciole-
tnia rączka ze strun wydobywała; a jednak dość spoj-
rzeć na fizjognomję dziecka ożywioną i dziwnie podez-
gry rozbudzoną; dość przypatrzeć się małej figarce fa-
lującej w takt i pieszczotliwie do skrzypców przytulo-
nej, ażeby szepnąć sobie w duszy: „ta będzie prawdzi-
wą artystką.”

— Otrzymała od wydawnictwa „Ekonomisty” ode-
zwę uważamy za właściwe podać do wiadomości na-
szych czytelników, „Ekonomista” pismo miesięczne,
poświęcone gospodarstwu społecznemu, statystyce i ad-
ministracji, rozpoczyna z r. 1874 dziewiąty rok istnienia.
Wychodzić będzie nadal w zeszytach miesięcznych od
3 - 5 arkuszy druku, z końcem każdego miesiąca. Jak-
kolwiek obfitość napływającego materiału oraz wciele-
nie do „Ekonomisty” niektórych rubryk „Merkurego”
(obecnie „Gazety Przemysłowo-Rzemieślniczej”), zwię-
kszyły objętość pisma przeszło o dwadzieścia arkuszy
druku, cena jego prenumeracyjna jednak pozostaje
bez zmiany.

Mimo trudności napotykaných w wydawnictwie
u nas pisma treści specjalnej, jakim jest „Ekonomi-
sta,” Redakcja niczem się nie zrażała, by pismo swe
uczynić dostępnem i zajmującym dla szerszego koła
czytelników. Stosownie do uczynionej zapowiedzi, usi-
łowała, ażeby niezależnie od artykułów teoretycznych,
traktowane były także kwestje bieżące ekonomiczne,
odnoszące się do stosunków krajowych. W ciągu ubie-
głych dwóch lat ostatnich „Ekonomista” podawał
krytyczne sprawozdania o naszych drogach żelaznych,
bankach, instytucjach kredytowych, towarzystwach
ubezpieczeń i spółdzielawczych; zbierał o ile się dało
różne daty i materiały statystyczne krajowe, ustawy
nowo powstających u nas instytucji publicznych i
ważniejsze rozporządzenia rządowe w dziedzinie eko-
nomicznej wydawane.

Nadto w obszernym dziale Kroniki ekonomicznej,
Redakcja powiadamiała o stanie i ruchu ekonomicz-
nym, tak w kraju jak za granicą, zaś Przeglądy i No-
tutki bibliograficzne zaznaczały czytelników z no-
wo pojawiającymi się pracami w dziedzinie nauk spo-
łecznych.

Usiłowania Redakcji jednakże wtedy dopiero zupeł-
nie pomyslnym uwieńczone być mogą rezultatem, gdy
nietylko publiczność przez prenumeratę zasilać ją bę-
dzie środkami materjalnemi, ale zarazem, gdy ludzie
fachowi, świadomi ekonomicznych stosunków i potrzeb
kraju, zechcą udzielić jej swego czynnego poparcia,
przez nadsyłanie prac odpowiednich. W tym celu wła-
śnie Redakcja czyni niniejszą odezwę do ludzi dobrej
woli, do wszystkich tych, którym stan materjalny i
moralny kraju nie jest obojętnym i którzy uznają
użyteczność specjalnego organu prasy, aby jej swej
pomocy udzielić raczyli.

Rok 1874 uważamy za ostatni rok próby. Nie ma-

my powodu tać, że dotychczas nie szczeni trudów i pracy, wydawali „Ekonomistę” kosztem znacznych stosunkowo ofiar materialnych, — tak ze strony samego redaktora, jako też osób które w poczuciu obywatelskiego obowiązku do wydawnictwa rękę przyłożyły zechciały, — jedynie w tem głębokiem przeświadczeniu, że w obec wymagań czasu, specjalny organ ekonomiczny jest nieodzownie potrzebny dla naszego kraju, gdyż od racjonalnego kształtowania stosunków ekonomicznych zależy w znacznej części pomyślny jego rozwój. Jeśli jednak ogół naszego poglądu podzielić nie zechce i w ciągu roku przyszłego nie poprze czynniej niż dotąd naszych usiłowań, wypadnie nam zawiesić wydawnictwo, jak widocznie przedwczesne, do pomyślniejszej chwili, tem bardziej, że szczerzy zakres poczytności nie pozwalałby „Ekonomistę” spełniać należycie zadania, jakie wybraliśmy sobie za gwałtowną przewodnią, obejmując kierunek pisma.

Przedpłata na „Ekonomistę” wynosi rocznie: w Warszawie rub. 4, z przesyłką pocztą rs. 5, za granicą tal. 5, fr. 20, albo fl. austr. 8. Prenumerować można albo w Redakcji ulica Niecała Nr 12, albo w księgarni *Maurycyego Orgelbranda* w Warszawie.

W piątek wieczorem zaszły groźne nieporządki w Domu Przytulku i Pracy za rogatką wolską. Aresztanci powybijali szyby, porozwalali piece, połamali i powyrzucali za okno łóżka, pobili stróża a nawet rzucili się na nadzorcę. Musiano wezwać na pomoc policję, która bez napotkania oporu zdołała przywrócić porządek. Najwinniejszych aresztantów odosobniono, nad pozostałymi zaś, rozciągnięto baczny nadzór. Ponieważ o powodach tych nieporządków rozmaite chodzą wieści, przeto z ogłoszeniem ich wstrzymujemy się aż do rzeczywistego ich wyjaśnienia. *Gazeta Policji* donosząc o tym wypadku, pisze że 8 ludzi przyaresztowano i że energiczne śledztwo wyprowadzone zostanie.

Dzisiaj artyści opery włoskiej, dają trzecią operę abonamentu p. n. *Favorita*.

Po „Faworycie” przedstawionym będzie z kolei „Mojesz” Rossiniego, a następnie „Żydówka”.

Dalszy ciąg abonamentu przeplatać będą od czasu do czasu opery już wystawione. Między innymi kilkakrotnie jeszcze będzie egzekwowana „Mignon” *Thomasa*.

Oprócz pomienionych oper usłyszymy również „Fausta” w którym jak zeszłego roku wystąpi p. *Mariani*.

W dniu jutrzejszym, we wtorek w Banku Polskim odbędzie się licytacja na wydzierżawienie dochodu propinacyjnego w dobrach Lubartów, Brzeznic-Książęca i Tarło.

Miejscowości pierwszej jako historycznej poświęcamy kilkanaście wierszy.

Dobra Lubartów należały do rodziny *Firlejów*, od których herbu nazwa *Lewartów* idzie.

Za *Zygmunta Augusta* miasto miało rozkoszne ogrody, liczne rękodzielnie. Był tam kościół i szkoła dyssydentów do których *Firlej* sprowadził nauczycieli z Lipska i Wirtembergi. Młodzież nawet akademie krakowską opuszczała, jak pisze *Cichocki* i tu się udawała.

W miejscowości tej była osada z Flandrii i Holandji trudniąca się rękodzielnictwem i hodowaniem bydła. Pałac *Ks. Sanguszków* w roku 1730, kościół farny i klasztor wystawiła *Ks. Sanguszko*. Miasto w roku 1729 liczyło 3193 dusz i 440 domów, kassa miejska miała wówczas dochodu zł. 2500 rocznie.

Lubartów leży nad *Wieprzem*, jest miastem powiatowem, ma trzy jarmarki i należy do hrabiego *Mycielskiego*.

W dniu wigilijnym w zeszłą środę d. 24 Grudnia w Ochrocie Ewangelickiej pod opieką *Dra Malcza* przy ulicy Królewskiej pozostającej, po stosownem przemówieniu *JX. Maniussa*, rozdano zgromadzonem dzieciom doroczną gwiazdkę, biedniejszych zaś zaopatrzone w trzewiki i t. p. przedmioty. Wszystkie te dary pochodziły ze składek *PP. Opiekunów* Domu *Sierot G. E. A.*

W połowie stycznia ma być dany staraniem *Towarzystwa Dobroczynności* bal dla ubogich, w saloncech *Resursy Kupieckiej*. Postanowiono zaprosić pewną liczbę *Dam* na gospodynie i protektorki tej zabawy.

W roku 1874 będzie miało miejsce zaćmienie słońca, widzialne u nas w d. 10 Października. Tarcza słoneczna przez księżyc więcej jak w połowie zostanie zakryta.

Wisła przez całe lato od strony Warszawy pokryta piaskami, obecnie tak już wezbrała, że stan jej wysokości dziś z rana wynosił stóp 4 cali 6. Przynajmniej na tę zimę park *Aleksandrowski* zabezpieczony jest od zalewów, gdyż nurty wody przenoszą w ową stronę ławy piaszczyste. Dwa namioty drewniane, wysunięte nieco zdaleko od brzegów, zatopione już zostały; na jednym z nich czytać jeszcze można „szkoła pływania i dla uczących się pływać”.

Chociaż powiadają że jest Bóg nad pijanemi,

bywają jednak wypadki w których nadmierne użycie trunków mocnych najstraszniejsze spowodzić może skutki.

Oto na przykład co nam pisze jeden z naszych prenumeratorów:

„Przejeżdżając w drugie święto Bożego narodzenia Koleją Żelazną Warszawsko-Petersburską o mało co nie zostałem świadkiem wielkiego nieszczęścia.

Kiedyś dojeżdżał na stację Czyżewo rozległ się nagle krzyk i ujrzałem ludzi zgromadzonych na stacji w jeden punkt biegnących.

Wyjrzałem z okna i spostrzegłem jakiegoś człowieka przybranego w mundur kolejowy prowadzonego przez dwóch kolegów. Człowiek ten miał rozcięty i krwią zbroczony prawy policzek.

Widocznie znajdując się w stanie niezupełnie trzeźwym, chciał on zeskoczyć przed zatrzymaniem się pociągu, ale noga mu się na stopniu poślizgnęła i upadł w rozpuszczony śnieg twarzą na ziemię.

Gdyby nie zreczność i przytomność maszynisty, który w tej właśnie chwili pociąg powstrzymał, człowiek ów pociągnięty przez biegnący jeszcze wagon, mógłby lekkomyślność swoją przypłacić utratą nóg a może i życie.

Powtarzam że ten człowiek jak mnie upewniano był już w stanie nietrzeźwym, ale i trzeźwemu toż samo przytrafić się może.

Dla tego uważałbym za rzecz bardzo zbawienną, wydanie polecenia przez zarząd Kolei, ażeby nikt ze służby kolejowej nie warzył się wyskakiwać z wagonów przed zupełnem zatrzymaniem się pociągu. Jeżeli takie polecenie istnieje, nie znam bowiem dobrze wewnętrznych urządzeń kolejowych, należałoby dbać o ścisłe jego wykonanie, i pod tym względem zawiadowcy stacji, każdy na swoim terytorjum powinni by zaprowadzić surową kontrolę.”

Dziwne spotkanie miało miejsce wczoraj z rana przy ulicy *Włodzimierskiej*.

Koń ubrany już do zaprzęgu wydarł się prawdopodobnie z rąk stangretowi i wybiegłszy na ulicę natrafił w całym pędzie na jadącą dorózkę.

Starcie było tak silne, że tak koń o którym mowa, jak i jeden z koni dorózkarskich padły na miejscu.

Widocznie konie te pozazdrościły lokomotywom dla których spotkania tego rodzaju bywają zwykle śmiertelne.

Dorózkarze tak zwani *kawalerscy*, mają czasem dość oryginalny sposób prowadzenia konwersacji z gośćmi których powożą.

W dniu oto wczorajszym do dorózki stojącej na Placu Teatralnym siadł jakiś młody panicz, i rozkazał jechać na Nowy Świat.

Dorózkarz obejrzał się z kozła, spojrział na panicza, z uśmiechem w którym się malował pewien odcień ironji, uklonił się mu niby znajomemu już sobie i zaciąwszy konie zrobił szybki obrót na miejscu.

Na nieszczęście konie w tym nagłym zawrocie utrafiwszy na prawdziwy rezerwoar błota, obryzgały niem powożonego i powozonego.

— Czego tak pędzisz? — zapytał panicz obcierając rękawem od paltota twarz zabłoconą.

— Jasny panie — odpowiedział lakonicznie dorózkarz — trzeba zmykać przed wierzycielami.

Widocznie w przekonaniu tego woźnicy panicz siadający do powozu był już mocno *podszargany*.

W kalendarzu *Jaworskiego* na rok 1874 pomieszczone zostały między innymi portretowe drzeworyty pp. *Cieślewskiego* i *Kozieradzkiego* artystów warszawskiej opery.

O ile nam wiadomo fabryka narzędzi rolniczych i telegrafów p. *Woroncow-Weljaminowa* przestała już przyjmować mnożące się coraz zamówienia na żniwiarki zinalazku p. *Feliksa Grubińskiego*. Osoby chcące zatem posiadać pomienione żniwiarki będą musiały zaczekać aż do roku przyszłego.

Jeden ze znanych w Warszawie lekarzy przesyła nam jako *curiosum* następujący list z Ameryki Północnej, wyraźnie do niego pisany i zaadresowany po polsku, od jakiegoś nieznajomego, który przez pomyłkę zapewne mieni się być jego siostrzeńcem. Zachowujemy w nim pisownię autora.

Detroit d. 9 Grudnia 1873 r.

Najukochanszy Wujku.

Donoszę *Wojkowi* że ja się znajduję w Ameryce i mam prośbę wielką. Uczyłem się Doktorstwa, kto ten co mnie miał uczyć to wziął 50 talarów i Diabli go wzili, teraz nie wiem do czego się wzięść i także Ręki pozbyłem tedy i pracować nie mogę, więc prosiłbym o nadesłanie receptów po łacinie na wszystkie choroby a ja się kiedyś odwdzięczę za to, bo ja nie myślę na zawsze pozostać w Ameryce tylko bym został obywatelem. Więc prosiłbym o nadesłanie napiszniej, bo na ranach to się już dobrze znam i także byłem już nie jednemu pomoc a rękę to pozbyłem w wojnie Francuskiej więc prosiłbym o nadesłanie recept na różne choroby nerwowe febrę, tyfus i ocy i rużne wyżuty, jak to dostane to bym złożył *examin* a

teraz to jeszcze nie mogę. Teraz nie mam nie więcej do pisania jak tylko się kłaniam i całuję ręce i nogi. *Władysław Krutkiewicz*, ja pochodzę z rodziny *Krutkiewicz* a *Jurkiewicz* który był w biskupicach to już dawno nie żyje.

Michigan. *Detroit* Prospekt Street. 96. Nord Ameryka.

Wypisujemy umyślnie nazwisko i adres dla wiadomości tych których przyszły Amerykański *Eskulap* bliżej może interessować.

Dla wielbicieli talentu nieodzawanej pamięci *Maria* *Kochanowskiego* są jeszcze egzemplarze pięknych poezji jego do nabycia w księgarniach panów *Gebethnera* i *Wolfa et comp.* *Sennewalda*, *Barnarskiego* i *Ungra*, oraz *Hörsicka*.

Wszakże, gdy wpływ ze sprzedaży przeznaczony został w części i na wpisy szkolne za niezamożnych uczniów *Gimnazjum*, tem miłszym będzie ten nabytek, zwłaszcza dla młodzieży, gdy połączy pożytek dla czytających z celem dobroczynnym dla nabywcy.

Do artykułu naszego zamieszczonego w Nrze 281 o gruzach zamku we wsi *Dąbrowice* pod *Lublinem* dodamy, że dwie wieże o których pisaliśmy zachowały od upadłości pan *Lingenau* właściciel ówczesny tej włości jak opiewa krótki rys historyczno-statystyczny b. województwa *Lubelskiego* w kalendarzyku politycznym za r. 1829.

W dniu 20 b. m. w *Piotrkowie* odbył się zapowiedziany instrumentalno-wokalny koncert pana *Sobiesława Bełdowskiego* ze współudziałem miejscowych amatek i amatorów. Sala teatru bardzo licznie napelnioną była, koncertant i współudział biorący sympatycznymi przyjmowani oklaskami. (Tydz.)

Onegdaj nad ranem około godziny wpół do 4tej, ogromna łuna wzniosła się w stronie Nowego Miasta. Wszystkie oddziały straży ogniowej pośpieszyły natychmiast na ratunek. Ogień wybuchnął w posesji Nr 16 przy ulicy *Przyrynek*, w drewnianej jeździe piętrowej oficynie; od tej zaś zajęły się komorie z drzewem w sąsiedniej oficynie także drewnianej, należącej do posesji Nr 14. Pożar zdołano opanować w niespełna pół godziny. Ugaszono go zaś zupełnie około godziny 6tej rano. Kilkanaście osób zamieszkujących płonącej oficynie, zdołały z niej uciec bez szwanku. Ratunek utrudniała nadzwyczajna wąskość ulicy, tak, iż obok stojącej w środku beczki, nawet konny nie mógł już przejechać. Mimo to skończyło się na spaleniu w części tylko oficyny pod Nr 16 i na rozebraniu kawałka oficyny pod Nr 14. Żaden wypadek nieszczęśliwy się nie przytrafił. Straty w nieruchomościach i rzeczach wynoszą około 3,000 rs.

O pożarze w *Tykocinie*, czytamy następujące szczegóły w „*Gazecie Polskiej*”: — Pożar zniszczył zupełnie, do różnych częściowych właścicieli należąc 16cie stodoł, pełnych różnych zbóż w snopie i siano a przy tychże stojące w znacznej ilości zabudowania gospodarcze, jak: obory, cblewy, szopy, spichrze zachowania, mieszczące w sobie składy zbóż w ziarnie, zapasy spiżarniane, kartofle, odzież, nawet i gotowiznę tam składaną. Bydła spaliło się trzy sztuki, kilkanaście owiec i tyleż gęsi, — resztę inwentarza zdołano uprowadzić prawie z płomieni.

Przeszło kilkadziesiąt osób z klasy niezamożnych rolników, prócz zabudowań powyższych, postradał środki wyżywienia się z rodzinami i inwentarzem, do nowych zbiorów, a straty z pożaru wynikłe najmniej 15,000 rs. wynosić mogą. Ruchomości i inwentarz nie były assekurowane, a budowle spalone, zbyt nisko ubezpieczone.

Prawie nie ulega wątpliwości, że przyczyną pożaru było rozlanie się i zapalenie nafty przez nieostrożność w stodole, przez jednego z poszkodowanych, tak t wszyscy utrzymują.

Spalone budowle były drewniane, słomą kryte, stanowiły jeden okólnik nieprzerwany przy gościńcu *Zawadzki* za ulicą *Kaczorowską*, — ogień zatem pod sycany dość silnym wiatrem, szybko rozszerzył się w stronę zachodniej i objął szybko cały ten szereg zabudowań, których ratunek stał się niepodobnym, i przystęp bliższy był niemożliwym.

Część narzędzi ogniowych jaka okazała się zdad do użycia, funkcjonowała dość dobrze, brakowało tylko bosaków, siekier i koni do wozienia beczek z wodą i skutkiem tego, ludzie zamiast koni do beczek przegali się.

Do powściągnięcia szerzącego się ognia, przyczyni się miejscowi urzędnicy i obywatele niektórzy, a szczególną śmiałością i przytomnością umysłu odznaczył się przy tem: pan *Piotr Jaworowski*, b. podoficer strzy ogniowej warszawskiej, mieszczanin tutejszy *Krowski*, obaj ludzie młodzi, energiczni i pełni zapału oraz kilku tutejszych starozakonnych z nazwiskami wiadomych.

Smutne powyższe wydarzenie, powinno być przestogą dla tutejszych i okolicznych wsi mieszkańców, pobudką, by zaniechali młócić rankami i wieczorami przy lampkach naftowych, oraz aby w zabudowania

gumiennych przy nich, jako też na ulicy Zagumiennej zaprzestali palić fajek i papierosów jak to dotąd miało miejsce. Miejscowe władze przestrzegać tego powinnyby z największą skrupulatnością, i winnych pociągać do najsurowszej odpowiedzialności.

— Pożar za Warszawą, którego łunę widać było w poniedziałek od godziny 8ej wieczorem do 1ej po północy, dotknął wieś Kręczki położoną o 2 mile od Warszawy.

Ogień powstał, o ile się zdaje, z podpalenia sterty, a następnie przniósł się na stodoły i zabudowania gospodarskie. Włosianie miejscowości i z wsi okolicznych przybyli na ratunek i chętny w nim brali udział. Zabudowania dworskie i holendernia ocalały. Straty są znaczne.

— W dniu 4 stycznia 1874 r. to jest w przyszłą niedzielę, odbędzie się o godzinie 10 z rana w gmachu Towarzystwa Dobroczynności przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście pod Nr 56/370 ogólne kwartalne posiedzenie Członków Archi-Konfraterni Literackiej.

— Budowa synagogi na Tłomackiem rozpocznie się z wiosną r. p. Plan budowy wykonany został na żądanie komitetu budowy, wszystkie bowiem plany konkursowe okazały się nieodpowiednie wymaganiom warunkom.

— Sessja miesięczna Oddziału Tanich Kuchen odbędzie się jutro, t. j. 30 grudnia (we wtorek), o godzinie 5-iej po południu w gmachu Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności.

— W tutejszej Gminie Starozakonnych od d. 1-go stycznia do dnia 8 grudnia r. b. urodziło się dzieci 3,470, umarło dorosłych obojga płci i dzieci 3,515, zawarto małżeństw 767 i zawyrokowano 156 rozwodów.

— Komitet Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskiem. — W ponowieniu pierwotnego ogłoszenia swego, podaje do wiadomości Członków, iż rozlosowanie dzieł sztuki za rok bieżący, odbędzie się o godzinie 10-tej z rana, w lokalu wystawy. Prawo wejścia, służy jedynie Członkom Towarzystwa za okazaniem biletu rocznego.

— W Łodzi towarzystwo artystów dramatycznych zwerbowane z Giermanji przedstawia *dramat* p. t. *Hans Mathis*.

— W wypadku opisanym przez nas przed tygodniem jak nas zapewniono, śmierć młodego człowieka była następstwem nie żadnego opadnięcia bandażu ani braku dozoru, lecz skutkiem nadgryzienia arteryi przy wewnętrznym ropieniu. Wypadek ten gdyby nastąpił nawet w obecności lekarza, byłby pewnie śmiertelnym.

— Na ostatnim posiedzeniu Komitetu Kassy wsparcia podupadłych Lekarzy (dnia 24go b. m.), rozdzielono sumę rs. 1,200 pomiędzy 41 osób. — Ponieważ podania z Gubernji dotąd nie nadeszły jeszcze, repartycja więc dodatkowa za ubiegłe półrocze, odbędzie się przy końcu stycznia.

— W roku przyszłym 1874, karnawał trwać będzie do 17go lutego włącznie, zatem przez dni 48.

— Nie minął rok jeszcze jak Towarzystwo lekarzy gubernji Płockiej uzyskało już organizację prawidłową i skończoną, a jednakże przy jednomyślnem dążeniu członków do osiągnięcia zamierzonych celów swoich, zdołało okazać pożyteczną pomoc władzy miejscowej w ulepszeniu stanu sanitarnego miasta Płocka.

Teraźniejsza zwierzchność gubernjalna, zwróciwszy szczególniejszą uwagę na nicodpowiedni warunkom sanitarnym stan niektórych budowli mieszkalnych w mieście, głównie zaś w gęsto zasiedlonych dzielnicach żydowskich, zaproponowała „Towarzystwu lekarzy“ zbadać, przy współdziałaniu policji, stan mieszkań w Płocku, a szczególnie te warunki, pod wpływem których rozwinęta jest wilgoć prawie we wszystkich domach miasta, i pojawiają się nader często rozmaite choroby charakteru epidemicznego.

W obszernym memoriale Towarzystwo przedstawiło szczegółowe zbadanie mieszkań miejskich, dziedzińców, studni, rezerwoarów, nieczystości i wreszcie geologicznej natury gruntu miejscowego, będącego głównym przewodnikiem wilgoci w budowlach. W ślad za tem pojawił się cały szereg rozporządzeń zwierzchności miejscowej względem polepszenia sanitarnego stanu miasta. Rozporządzeniem tym zawdzięczamy to, że część Płocka, nosząca nazwę starego miasta, przedstawiająca dawniej nieporządną kupę brudnych domów, bez dziedzińców, bez kloak, bez stoków dla nieczystości, bez żadnych wygod dla mieszkań ludzkich, teraz zupełnie przekształciła się, i zarazem polepszył się stan sanitarny całego miasta. (G. Pols.)

— Książki dziecinne coraz częściej się pojawiają na targu księgarskim. Pora też na nie stosowna. Nakładem Wendego i Ski wyszło świeżo dziełko p. t. „Wieczory z mamunią czyli 30 moralnych powiastek tłómaczone z niemieckiego Fr. Hoffmana.“ W niemieckich dziełko to miało 14 wydań. Wydanie polskie staranne i ozdobne rycinami kolorowanymi. Jestto książeczka wcale sporej objętości a i to przy treści

doborowej jest względ nie lada gdyż dzieci raz zacząwszy czytać i zagustowawszy w tem domagają się coraz więcej.

— Od jednego z prenumeratorów naszych otrzymaliśmy tysiączne pierwsze uzalenie na dorózkę. Prenumerator wsiadł do dorózki o godzinie 10tej wieczorem, nie pisze zżąd. Jechał i... nagle... Uczą jak mu się grunt usuwa z pod nóg i groziło mu nieszczęście toż samo jakie spotkało siedmiu wodzów pod Tebami, ziemia rozstępowała się pod nim. Tym razem ziemia była podłoga dorózki, która się rozchodziła i groziła upadkiem.

Jak tam uratował się nasz prenumerator nie wiemy, to tylko pewna, że w liście czuć było przerażenie przez jakie przeszedł. Sens moralny jaki da się wyciągnąć z tego opuszczamy, najszcześliwsze bowiem ludy które nie mają historii, najlepsze artykuły którym brak sensów moralnych.

— Pomimo kilkakrotnych ogłoszeń, — właścicielki zgubionych przedmiotów na Bazarze, nie zgłosiły się jeszcze do Redakcji, aby udowodnić i odebrać swoje zguby, jako to: Wachlarz, — chustkę pół-jedwabną, — mankiet damski, i chustkę włóczkową, a wreszcie kwotę pieniężną w assygnatach. — Prosimy o pośpieszenie się

— Stanowczo nie możemy podać cyfry dochodu z tegorocznego, cztery dni trwającego Bazaru; sądźmy jednakże, że wyniósł on około 4,000 rs. — po potrąceniu zaś wydatków, zostanie się czystego dochodu dla Towarzystwa Dobroczynności z górą ze 3,000 rs.

— Zebrane na małej loterji rubli sreb. ośmnaście, Nr 18, posyłam do podziału, między dwie biedne rodziny, o których wiadomość zamieszczona, w Numerze 268 „Kurjera Warszawskiego.“ — A. M. E.

— Składam w Redakcji „Kurjera Warszawskiego“ dla biednego ucznia, materiał na kamizelkę, którym pogadzi na gwiazdkę, lokaj Szymon S. będący nie całe dwa miesiące w obowiązku. — L. J.

— W Redakcji „Kurjera Warszawskiego“ złożyli na stypendjum Kopernika: W. Antoni Szumowski rs. 10; Wacław Ołtarzewski z Lipiecka rs. 1; Roman Majewski rs. 3; Rościśław Bijejko z Jelca rs. 3.

— W miejsce składanych powipszowań Nowego Roku, złożyli w Redakcji „Kurjera Warszawskiego“: Antoni i Gabryela Wrotnowscy rs. 10 na szpital dziecinny; Władysław-Alfons Kronenberg rs. 5 dla biednych do uznania Redakcji; Rzeczyw: Radea Stanu Głębocki z małżonką rs. 2 na palto dla biednego rzemieślnika; Marja Kazanowska rs. 3 dla nędzy wyjątkowej.

— Złożono w Redakcji „Kurjera Warszawskiego“ od B. M. rs. 1 dla prawdziwie biednych; od M. B. rs. 1 dla Łąckiej; od N. rs. 1 kop: 50 dla biednych do uznania, i rs. 1 kop: 50 dla nędzy wyjątkowej; od G. z Płocka rs. 1 dla biednych; od S. rs. 3 dla nędzy wyjątkowej; od J. Ł. rs. 1 na palto dla biednego rzemieślnika.

— Dostrzeżony w dniu 9 (21) grudnia r. b. na Przedmieściu Pradze w stanie pijanym i bez czucia człowiek, z nazwiska niewiadomy, który pomieszczonym będąc w szpitalu Prażskim, zmarł nagle — jak się po sprawdzeniu okazało, jest Feliks Rybasiewicz, krawiec.

— W dniu zaonegdajszym, w cyrkule Nowoświeckim, Emilia Swierkowska służąca, lat 24 wieku licząca, przybywszy do swych krewnych do domu Nr 1 na ul. Szpitalnej, zmarła nagle.

— W cyrkule Zamkowym, na ulicy Krakowskiej-Przedmieście, omnibus Nr 29 zaczępił o jadący konną drogą żelazną, towarowy wagon, skutkiem czego u omnibusa złamanym został resor, z pasażerów nikt nie doświadczył szwanku. (G. P.)

Wiadomości z Cesarstwa.

— W m. lutym roku przyszłego za Najwyższem pozwoleniem odbędzie się kongres przedstawicieli rosyjskich banków rolnych. Posiedzenia pod przewodnictwem radcy tajnego Dymitra A. Oboleńskiego, b. dyrektora departamentu poborów celnych, będą miały miejsce w Petersburgu.

— W m. styczniu, w d. 2 (14), w Petersburgu, przypada 18te losowanie Obligacji 5% pożyczki z 1864 premjowej wewnętrznej pierwszej emisji, — odcigniętych zostanie 2,500 obligacji na ogólną sumę rubli sr. 600,000, to jest: jedna na 200,000 rs., — jedna na 75,000 rs., — jedna 40,000 rs., — jedna 25,000 rs. — trzy po 10,000 rs. — pięć po 8,000 rs. — ośm po 5,000 rs. — 20cia po 1,000 rs. — i 260 po 500 rs.

— „Głos“ donosi, że główna wygrana w sierpniowym losowaniu wypłaconą została niejakiemu panu Podobiedow, którego los pozostawał jako depozyt w Banku Państwa. (G. H.)

— Na kolei żel. Warszawsko Petersburskiej pomiędzy Wilnem i Wilejką, w pociągu kolei landwarowo-romeńskiej, w wagonie III klasy stał się w dniu 12-ym b. m. bardzo smutny wypadek. Na wspomnianej stacji zajrzano do coupé. Oczom obecnych okropny przedstawił się obraz. Jeden z passażerów, który na poprzedniej jeszcze stacji rozmawiał z towarzyszami podróży, nagle zmarł. Skutkiem tego wypadku pociąg się spóźnił. (G. H.)

— „Mos. Wiedom.“ donoszą, że podług projektu wydziału finansów dochód solny na rok 1874 wynosić ma 12,230,980 rubli, czyli o 813,000 rubli więcej niż w roku bieżącym.

— Czytamy w gazecie „Nowosti.“ Niedawno w londyńskiej gazecie: Atheneum wszczęła się ciekawa polemika dotycząca słowiańskich języków. Niejaki p. Ferer wydał dziełko p. t. „Families of speech“ w którym między innymi powiedział, iż ze wszystkich słowiańskich języków dla literatury przedstawiają tylko interes języki: polski i serbski. P. Rolston pracujący nad literaturą ruską zaprzeczył przeciwko takiemu orzeczeniu autora, przypominając mu o znaczeniu w literaturze słowiańskiej języka rosyjskiego. P. Ferer w tejże gazecie pociągnął wyrazić wdzięczność p. Rolston za wykazanie błędu, który sam uznaje, nadmienając jednocześnie, iż błąd ten zostanie w następnej edycji powyższego dzieła usunięty. Edycja druga przyszła wprzód do skutku, błąd wszakże popełniony w pierwszej utrzymał się i w drugiej. Nieznajomy p. Rolston znów wystąpił z nową opozycją. Co na nią odpowie p. Ferer zobaczymy.

+ Jutro, t. j. we wtorek, o godzinie 9tej z rana, w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, jako w rocznicę śmierci, odbędzie się Nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Władysława Goebel, b. Urzędnika Tow. Kred: Ziems; na które rodzina, Krewnych i Przyjaciół nieboszczyka zaprasza. —13,999—

— W Łodzi w dniu 22 b. m. umarła Krystyna z Thiel'ów Stadel obywatelka przeżywszy lat 75.

Droga Żelazna Warszawsko-Terespolska.

Wykaz ruchu i dochodu za m. listopad 1873 roku.
1) za przewóz 30,119 osób . rs. 45,326 kop: 97.
2) za „ 1,555,879 pud: tow: rs. 102,996 kop: 31.
3) dochody różne rs. 300 kop: 53.

Razem rs. 148,623 kop: 81.

W miesiącu listopadzie 1872 r., dochód wynosił rs. 88,814 kop: 22 1/2.

Zatem w listopadzie 1873 r., dochód zwiększył się o . rs. 59,809 kop: 58 1/2,

czyli o 68%,

Od 1 stycznia do 30 listopada 1873 r., dochód wynosi . rs. 1,376,701 kop: 73.

W tymże czasie 1872 r. . rs. 974,513 kop: 62.

Zatem w roku 1873 wyżej o rs. 402,188 kop: 11,

czyli o 41%.

(1—3— —13,882—

Depesze Telegraficzne.

Warszawa dnia 29-go grudnia, 12 w południe.

Londyn. — Książę Edynburski, pożegnał się dziś z królową. — We Wtorek udaje się do Petersburga Książę i Księżna Walji wyjeżdżają z Londynu do Petersburga 10 Stycznia.

Petersburg 27-go. — „Inwalid“ ogłasza nominację Naczelnika Warszawskiego Okręgu Żandarmskiego Barona Frederiksa na General-Lejtnanta z przeznaczeniem na General-Gubernatora Wschodniej Syberji.

Berlin, 27-go. — Kataralne przypadłości cesarza ustepują. Cesarz przyjmował oprócz członków rodziny królewskiej, kilka wysoko postawionych osobistości wojskowych i szefa gabinetu wojskowego w celu załatwiania spraw państwa.

Paryż, 27-go. — Dzienniki piszą, że Minister wyznał rozesłał biskupom okólniki w których zaleca im przeczność w ocenianiu postępowania rządów zagranicznych.

RÓŻNOCI.

Nieźłą anegdotę opowiada dziennik węgierski „Ue-stökös“ o hr. Emanuelu Andrassym.

Gdy teraźniejszy minister powrócił z Południowej Azji, a przyjaciele jego prosili go, aby się z nimi udał na polowanie, odrzekł im:

— Ależ moi kochani, ja się tak przyzwyczaiłem polować na tygrysy, że polowanie, które nie jest połączone z narażeniem życia, wcale mnie już zająć nie zdoła.

— W takim razie — zauważył jeden z myśliwych — możesz najspokojniej udać się ze mną na łowy, ja wczoraj szwagra mego postrzeliłem na polowaniu.

Dziennik amerykański „New-York-Times“ donosi o wyścigowym pływaniu dziesięciu młodych dam w rzece Harlem.

Przestrzeń wyścigowa obejmowała angielską milę; nagrodą była suknia jedwabna wartości 150 dolarów. Zwyciężyła panna Goborsz, która przeprzeżnęła tę przepłynęła w 40 minutach.

— Komitet Towarzystwa „Harmonja“, ma zaszczyt podać do wiadomości, iż dnia 31 b. m., t. j. we środę, danym będzie na zakończenie starego roku dla Członków Towarzystwa z ich rodzinami i gośćmi przez nich wprowadzonych, Bal „Sylwestrowskim“ zwany, rozpocząć się mający o godzinie 9tej wieczorem. — Bilety wejścia wydawane będą w lokalu „Harmonja“, przy ulicy Długiej w pałacu Dückerta, w poniedziałek i wtorek w godzinach wieczornych. (2-3) — 13,948 —

— Komitet Towarzystwa Resursy Obywatelskiej, ma zaszczyt zawiadomić iż w dniu 3 stycznia 1874 r. dany będzie w Resursie wieczór tańczący dla członków Towarzystwa i ich rodzin, i zaproszonych przez nich gości, na który bilety wydawane będą w Kancelarii Resursy w dniu 30 i 31 grudnia we wtorek i środę, oraz w dniu 2 stycznia w piątek od godziny 7-jej do 9-tej wieczorem. — Dyrektor *Jasinski*. Członek Komitetu Sekretarz *Beneveni*. — 13933 — 2-3

— Komitet Towarzystwa Resursy Kupieckiej, ma zaszczyt zawiadomić, że w Resursie dnia 31 b. m. we Środę, o godzinie 10-tej wieczorem, dany będzie Bal, Sylwestrowskim zwany, dla Członków Towarzystwa, i zaproszonych Gości, na który bilety wydawane będą w Resursie, w dniach 29, 30 i 31 Grudnia r. b. od godziny 4 do 8 po południu. — Dyrektor *Józef Zeltt*, Sekretarz *Fr. Drzewiński*. — 13897 — 4-6

— Rodzice życzący sobie przygotowania ich syna do klasy 3ciej Gimnazjum w przeciągu pozostałych jeszcze kilku miesięcy do nowego roku szkolnego, pod kierunkiem Nauczyciela wykładającego w Gimnazjum, raczą zostawić adresy swoje w Kantorze „Kur. War.“ pod literami K. S. B. N. 3. (3-3) — 12806 —

— Zarząd Najwyższy za wierzonego Towarzystwa dla urządzania i utrzymywania publicznych Łaźni i Pralni w Warszawie. — Ma zaszczyt zaprosić PP. Akcjonariuszów na zwyczajne ogólne zebranie mające się odbyć dnia 10 (22) stycznia 1874 roku, o godzinie 1szej z południa, w lokalu Zarządu przy Nowym Zjeździe, Nr 26214. PP. Akcjonariusze pragnący wzięść udział w powyższym zebraniu, mogą przedstawić Akcje swoje:

W Petersburgu w Międzynarodowym Banku Handlowym do d. 3 (15) stycznia 1874 r., zaś w Warszawie w Kassie Bankiera Stanisława Lesser, przy ulicy Miodowej Nr 490/1, do włącznie d. 6 (18) stycznia 1874 r.

Warszawa, dnia 10 (22) grudnia 1873 roku.
(1-1) — 13936 —

— Choroby sekretne u mężczyzn i kobiet leczy radykalnie lekarz od trzydziestu przeszło lat praktykujący. Mieszka przy ulicy Nowy-Świat, Nr 64.

— 13,521 — 3-3 *J. Bagieński.*

LEKCJE TAŃCA pod Nr 726, róg Orlej i Leszna.
2-6 — 13,721 — *PUCHALSKI.*

WODY I OCTY TOALETOWE.

Eau de Paris, Eau de toilette Glycerine, au Bt. de l'Imperatrice, aux Violettes de Parme, Oriza Hay, Eau d'Houbigant. Vinaigre Oriental, de Bully, aux Violettes de Parme, Vinaigre concentré, Sel de vinaigre, oraz wiele innych z fabryk: Lubin Violet, Legrand, Société Hygienique Atkinson, Rimmel. W handlu Perfumerji Zagranicznej

W. B. ŚNIECHOWSKIEGO,
przy ulicy Nowo-Senatorskiej Nr 8.
— 12,604 — 3-6

Zakład CZYSZCZENIA PIERZA I PUCHU otrzymał transport

PUCHU EDREDONOWEGO

jak również Pierza i Puchu w różnych gatunkach. Ulica Długa, Nr 16, wprost Cerkwi Prawosławnej.

3-4 — 13,764 —

Zarząd Stowarzyszenia Spożywczego „MEREKURY.“

Podaje do wiadomości swych Członków, iż otwartym został Sklep Stowarzyszenia, przy ulicy Nowy-Świat Nr 74, wprost ulicy Ś-to Krzyżkiej, gdzie równie jak w innych składach sprzedawane są towary kolonialne i inne artykuły spożywcze.

— 12,967 — 8-10

Redaktor *Herman Benni.*

W druku rni „Kurjera Warszawskiego.“ — Plac Teatralny Nr 47c (nowy 5). — Довзделено Цензуром.

B. Urzędnik z kwalifikacją prawną,

obeznany z przepisami Administracyjnymi, Skarbowymi i Policyjnymi, znający gruntownie język Ruski, mogący stać się rekompensacją, jakoteż rekomendacją wiarogodnych osób, poszukuje miejsca **Plenipotenta, pomocnika przy Plenipotencie, Korrespondenta, Administratora** lub innego odpowiedniego zajęcia. W razie ządania, korrespondencje prowadzić może w języku francuskim. O nadesłaniu ofert upraszam do Redakcji *Kurjera Warszawskiego* pod lit. A. X. Z. — 13,997 — 1-8

Z powodu mylnych mniemań wielu Osób, jakoby

Klisze

w Zakładzie Fotograficznym przy ulicy Żabiej, przy zmianie firmy, zostały zupełnie poniszczone, zmuszony jestem objaśnić, iż takowe blisko 2 ch lat posiadają, z których obstalunki mogą być uskuteczniwane. Jak poprzednio tak i nadal, klisze zachowywać będą w Archiwum Zakładowem najmniej rok od chwili zrobienia zdjęcia, a nawet i dłużej na ządanie.

B. MARION. Żabia Nr 4.

— 13,958 — 1-3

Futro męskie Niedźwiadki,

szuba, mało używana, za cenę bardzo przystępną, jest do zbycia w magazynie ubiorów męskich Pana *Januszkiewicza*. Ulica Królewska Nr 3 nowy.

— 13,718 — 3-3

Poszukiwany jest od Ś-go Jana 1874 r.

większy LOKAL,

złożony z 15 do 20 pokoi lub z mniejszą ilością pokoi, a kilka salonami, wraz z odpowiednimi wozowniami i stajniemi, w środkowych okolicach miasta, na pierwszym piętrze lub na parterze. Wiadomość przyjmuje Księgarnia *G. Senewalda* przy ulicy Miodowej.

— 13,945 — 2-3

SPRZEDAŻ DRZEWA.

Z dniem 1 Stycznia 1874 r., w Lasach de Dóbr *Tarchomin* należących, położonych obok szosy Petersbursko-Warszawskiej, a odległych od Wisły o 1 wiorstę, od miasta Warszawy wiorst 5; rozpocznie się pojedyncza sprzedaż stojącego drzewa, w rozmaitych gatunkach i rozmiarach, — w takowem znaczna jest ilość starodrzew Sosien, zdających na wały Młyńskie i t. p. wyroby, jako też Dębów do rozmaitego użytku odpowiednich. Sprzedaż wykonywana będzie na miejscu w tychże lasach dwa razy w tygodniu, to jest w każdy **Poniedziałek i Czwartek**, za bezwzględną zapłatą szacunku zakupionego drzewa.

— 13,573 — 4-10

POŃCZOCHY JEDWABNE

damskie ażurowe, gładkie i haftowane

Poleca Magazyn Bławatny

Jana Thonnes

4-4 Senatorska, wprost Skweru — 12,267 —

Instytut Oftalmiczny,

Imienia *Edwarda Księcia Lubomirskiego*, Smolna, Nr 4.

Przyjmuje ocznych chorych, na sale ogólne za opłatą 20 kop. dziennie. W oddzielnych pokojach za opłatą 1 rs. 50 kop. dziennie.

Służbę zdrowia pełnią D-rzy Med: **W. Szokalski i Narkiewicz-Jodko**. Przyjście ubogich chorych przychodnich na miejscu, codziennie od 11-tej do 12-tej.

2-0 — 13,465 —

Magazyn wyłącznie wyrobów wełniskowych H. Strauss i Spółki,

przy ulicy Granicznej, 8 sklep od rogu Żelaznej Bramy w domu gdzie Instytut Wód Mineralnych. Po powrocie z zagranicy zaopatrzony został w Spódnice amerykańskie bez szwu, chustki w najświetniejszym guście, kaptanki, pelerynki, rotandy, kaptury, krzyżówki, krawatki, sukieneczki, szale, lalki mówiące: mama, tata, chustki wełniane, krawaty w pasy i gładkie, koszulki, pończochy, skarpetki. 11-12 — 12,898 —

W Instytucie gymnastyczno-leczniczym **STANISŁAWA MAJEWSKIEGO** na Sewerynowie, udzielana zostaje pomoc gymnastyczno-lekarska chorym przychodnim lub zamieszkującym stale w Instytucie, którzy dotknięci są bądź chorobami chronicznymi, bądź też ziooceniami w budowie ich organizmu, jako to: blednicą, cierpieniami nerwowymi, nieprawidłowem odbywaniem się periódów, utrudnionem trawieniem, hypochondrią, porażeniami, płasawicą (taniec Ś-go Wita), rozmaitemi skrzywieniami kręgosłupa, skurczeniem, stępieniem stawów i t. p. chorobami i ułomnościami, w których medycyna postępuje się gymnastyką, jako jednym z wielniejszych środków leczniczych. 24 0 — 7478 —

Do Składu Stanisława Baumann,

przy ulicy Elektoralnej, Nr 5, naprzeciw Banku

nadszedł świeży transport:
Cementu Portland Angielskiego *Robbins et Comp. z Londynu*
Cegły i Gliny ogniotrwałej,
Koksu i Węgla kamiennych i kowalskich, oraz
Tektury smołowej i **Blachy** żelaznej do krycia dachów.
— 3068 (65-0)

OMNIBUS

mocno zbudowany, mało używany, jest do sprzedania za cenę przystępną. Wiadomość u *Szwajcara* w *Hotelu Victorja*. — 13,998 — 1-2

NIEWIELKIE SUMMY.

kwalifikujące się do podniesienia z Banku lub Kass Rządowych, mogą być nabyte. Wiadomość w lokalu Nr 6, w domu Nr 97 nowy, wprost *Zygmunta*. 13,995 — 1-1

LEKCJE TAŃCA

udziela po pensjach i domach prywatnych, jako też w mieszkaniu własnem, przy ulicy Miodowej Nr 6 nowy, w drugim dziedzińcu, na 2-gim piętrze na prawo.

R. CHRONOWSKI, Artysta Teatru.

— 13,618 — 5-6

OSTRYGI HOLSZTYŃSKIE

nadchodzą codziennie do Handlu Win i Delikatesów **Aleksandra Boquet** w gmachu teatralnym. 9968 —

Dolina Szwajcarska.

RESTAURACJA w Dolinie Szwajcarskiej każdodziennie otwarta, kuchnia i piwnica, jak dotychczas we wszystko zaopatrzona. Osoby życzące sobie **urządzić BAL** w Dolinie Szwajcarskiej, zechcą zgłosić się do *Doliny Szwajcarskiej*, umówić się o warunkach. Lokal może być także **wysajmowany** na **WESELA**, Zebrania Familijne, Śniadania lub Obiady, stosownie do umowy.

W każdą Niedzielę i Święto **KONCERT** Orkiestry Warszawskiej pod dyrekcją pp. *Lewandowskiego* i *Kuhne*.

Restaurator

Tomasz Jasinski.

— 13,986 — 1-6

OPERA WŁOSKA.

Dziś 29 Grudnia

FAWORYTA Donizetti. Abon. zawieszony. Panie: *Pasqua, Rybicka*. Panowie: *Pavani, Buti, Fetlinger, Kwiatkowski*.
W próbie **ŻYDÓWKA** i **MOJŻESZ**.

TEATR WIELKI.

Dziś: *La Favorita*. — Jutro: *Mazepa*.

TEATR ROZMAITOSCI.

Dziś: *Babie lato*. — Każdy przy swoim. — *Piosnka wujaszka*.

KURS GIELDY WARSZAWSKIEJ

Dnia 29 Grudnia 1873 roku.

	Żądano		Płacono	
	RUBLE I KOP. SB.			
Półimperjały Ros. 6 kop. 12				
Dukaty Hol. rs. 3 kop. 62				
Pruski tal. w bil. rs. 1 k. 11 1/4				
Austrjackie floreny w bil. k. 60				
Oblig. skarbowe 100 rs., (od kop.)				
Listy Zast. 3 okresu I s. za rs. 100	94	50	94	20
Listy Zast. 3 okresu II s. za rs. 100	93	85	92	55
Listy Zast. nowe 5 pr. s r. 1869	93	20	92	90
Listy Zastawne miasta Warszawy	89	50	89	20
Listy Likwidacyjne rs. 10	79	55	79	5
Obligacje kolei żel. Terepolskiej	—	—	—	—
Bilety Banku Cesarz. z r. 1860	96	75	96	—
Nowa Res. poź. prem. z r. 1864	162	50	162	—
" " " " ostempl. " z r. 1866	158	50	—	—
" " " " ostempl. " z r. 1866	158	50	—	—
Akcje Drogi ż. War.-W. za sztukę	95	50	94	50
Akcje Dr. żel. Warsz.-Bydgoskiej	70	50	—	—
Akcje Gł. Tow. Ros. Dr. żelaznej	—	—	143	—
Akcje Drogi żel. War.-Terepolskiej	114	—	113	—
Akcje Banku Handl. War. rs. 250	—	—	—	—
Akcje Banku Dyskontowego Warsz.	—	—	—	—
Akcje W. T. ubezpiecz. od ognia	125	—	124	—
Akcje kolei Żel. Fabrycz.-Łódzkiej	102	—	100	—
Akcje T. Łazienek i Łaźni 500	—	—	—	—
5% Listy zastawne rosyjskie	104	50	—	—
Wartość kuponu bież. od List. Zast. kop. 77 1/2				
Od Likwidacyjnych kop. 31 1/2				
Od Listów Zastawnych nowych kop. 91 1/2				
Od Listów Zastawnych miasta Warszawy kop. 122 1/2				
Berlin: Weksel 100 tal. 8 d. rs. 110 k. 70 rs. 110 k. 40				
Londyn: 3 m. 1 funt st. rs. 7 k. 41 rs. 7 k. 39				
Pariz: Weksel 2 m. za 300 fr. rs. 88 k. 80 rs. — k. —				
Wiedeń: Wek. 2 m. za 150 w rs. 97 k. 20 sr. — k. —				
Akcje Banku Handlowego w Łodzi rs. — żądano rs. —				

— Wysokość wóły na rz. Wiele stóp 4 cali 6.

— Dziś na Warszawę dołącza się ogłoszenie w przedmocie zapisu na nową serję Listów Zastawnych, Rosyjskiego Towarzystwa Wzajemnego Kredytu Ziemińskiego.

Wydawca *Gustaw Gebethner.*

(Patrz Dodatek.)